

PARET DE CANALDA

Fills del vent (6a+ 210m)

Primera:

J.M. Cases i J. Marceló (abril de 1989)

Material:

8 cintes exprés, tascons útils.

Canalda, quasi dos kilòmetres de muralla conglomerada, mirador privilegiat sobre la comarca del Solsonès, paradigma d'escalada sincera, sense concessions. Ens apropem per primera volta a tastar la seva roca i escalada peculiar, amb respecte i humilitat; i ho fem per la ruta més assequible, la preciosa Fills del Vent, on de manera amable se'ns presenten les qualitats de Canalda. L'esperit clàssic predomina, cercant la lògica en tot moment, serpentejant per allà on la paret es deixa. I en acabar la sensació d'haver escalat amb franquesa, tal com raja... Canalda ens ha enamorat, no tardarem a tornar-hi.

- Via: Fills del Vent
- Zona: Canalda
- Dificultat: 6a+ (MD)
- Dificultat obligada: V+
- Llargària: 210 metres
- Grau d'exposició: Mitjà/alt
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via equipada amb espits, burins, parabolts i claus. Al trams fàcils les assegurances són distants
- Material: 8 cintes exprés, els tascons poden ser útils, tot i que demanen una mica de traça
- Orientació: Sud
- Valoració: ****

Aproximació:

Des de Solsona prenem la carretera de Sant Llorenç (LV-4241). Un cop a Coll de Jou prenem el desviament direcció Cambrils (L-401) i continuem per aquesta carretera fins situar-nos sota la paret. Hi ha un aparcament a l'alçada del peu de via. Un cop estacionats només haurem de creuar la carretera i remuntar amb certa intuïció fins a peu de via (F gravada a l'inici).

L1(V)

La via s'inicia amb uns primers passos de posar-se bé per encintar la primera assegurança; la següent es veu lluny però entremig en trobarem una altre de mimetitzada a la roca. En aquesta tirada haurem de superar alguna panxeta, marca de la casa de Canalda. Ho farem sempre per on ens dugui la lògica que quasi mai serà la línia recta. 30 metres, 5 expansions, un clau i un pont de roca.

L2(V)

La segona tirada segueix la tònica de l'anterior. Recorregut serpentejant amb superació d'alguna panxa, sempre amb moviments molt elegants. Quan la dificultat minva les assegurances desapareixen, però sempre en tindrem una aprop quan tinguem un pas més compromès. 30 metres, quatre expansions.

L3(V)

Aquest llarg és una mica més brut que els anteriors. Sortim de la reunió cap a la dreta per tornar a l'esquerra per allí on és més fàcil. Una mica més amunt trobarem el cas clau del llarg, uns pocs metres pel costat d'una fissura on els peus prenen protagonisme. Després marxem cap a l'esquerra i entrem a un camp de gespa on podrem practicar herbatracció per arribar a la reunió, al peu d'una imponent placa. 40 metres, 3 expansions.

L4(V+)

Aquí la tònica de l'ascensió canvia, ja que ens tocarà escalar en placa i tibar d'alguna regleta a mig llarg. Atenció els primers metres en no tocar una llastra que tenim a l'esquerra, precària i amb caiguda directa a la reunió. Un cop superada la placa marxem cap a la dreta per una mena de diedre diagonal fins la reunió. 30 metres, 6 expansions i un clau.

L5(V)

Sortim de la reunió amb un fotogènic i senzill flanqueig cap a la dreta. En un moment donat haurem de tirar amunt, més fàcil del que sembla (preses amagades!!), per de seguida continuar flanquejant per terreny més vegetal fins a la reunió, una mena de poltrona pètria des d'on podrem recuperar al company còmodament asseguts. 35 metres, 4 expansions.

L6(V+)

Marxem cap a la dreta i superem un llavi per després zigzaguejar fins arribar al tram clau del llarg. Ataquem unes panxes que tiren una mica enrere, però sempre amb presa boníssima, és tracta d'anar-se col·locant bé i de seguida arribem a una mena de curt diedre, amb presa de mà més escadussera però bona pels peus. Sortint del diedret arribem a la reunió. 30 metres, 4 expansions i un clau.

L7(6a+)

Marxem un pèl a la dreta, enfilem unes panxes que superem fàcilment gràcies a les generoses gandes que amaguen i quedem sota el pas clau del llarg. Es tracta d'una panxa una mica més marcada protegida per dos expansions. Es tracta de bloquejar per poder fer un dinàmic sobre una banya molt evident que un cop fermada ens permetrà atènyer una altra bona presa i així pujar peus. Atenció als segons donat que per fer el pas haurem de des-xapar abans i si es falla el pèndol és important. Un cop superat el pas marxem cap a l'esquerra i superem un darrer tram vertical abans d'arribar a la darrera reunió. 20 metres, 3 expansions.

Descens:

Un cop a la darrera reunió, sortim cap a l'esquerra per superar un darrer ressalt de IV. Després marxem en direcció est amb intuïció i poc a poc anirem virant cap al nord fins arribar a una mena de clariana, on trobarem un corriol que segueix cap a l'est i que ens acabarà deixant a una pista que seguim cap al sud i que ens porta fins a la carretera. Una hora aproximadament.

El que més m'ha agradat:

- Escalada elegant, carregada de lògica.
- Equipada intel·ligentment, amb assegurances distants quan la dificultat minva.
- Excel·lent [ressenya](#) de l'Edu, talment com si duguéssim un local a la cordada.